

Hallituksen esitys Eduskunnalle arpajaisverolaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että voimassa oleva arpajaisverolaki kumotaan ja korvataan uudella samannimisellä lailla.

Uudistuksen tarkoituksena on muuttaa arpajais- ja pelitoiminnan eri muotojen verotus yhtenäisemmäksi, poistaa tulkintaongelmia, yksinkertaistaa veron laskemista ja suorittamista sekä mahdollistaa tehokas veronkanto. Ehdotetun lain merkittävimmät muutokset voimassa olevaan järjestelmään verrattuna liittyvät lain soveltamisalaan, verovelvollisuuteen, veron perusteeseen, veron määrään sekä veron suorittamatta jättämisen seuraamuksiin.

Nykyinen voiton määrään perustuva, osin

progressiivinen verotus, ehdotetaan korvattavaksi toiminnan tuoton tai eräissä tapauksissa arpajaisissa jaettujen voittojen yhteenlasketun arvon perusteella määräytyvällä arpajaisverolla.

Ehdotus edellyttää myös muutoksia tulo- ja varallisuusverolakiin sekä leimaverolakiin.

Ehdotuksessa on arpajais- ja pelimuotojen verokannat valittu siten, että eri arpajaisten toimeenpanijoiden nykyisin suorittamien verojen määrä ei olennaisesti muutu.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan heti kun ne on hyväksytyt ja vahvistettu.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
YLEISPERUSTELUT	3	YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	12
1. Nykyinen tilanne	3	1. Lakiehdotusten perustelut	12
1.1. Lainsäädäntö	3	1.1. Arpajaisverolaki	12
1.2. Arpajaistoiminta Suomessa	3	1.2. Leimaverolaki	15
1.3. Arpajaisverotus Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa	5	1.3. Tulo- ja varallisuusverolaki	15
2. Arpajais- ja pelitoiminnan verotuksen uudis- tamisen tarve	7	2. Voimaantulo ja soveltaminen	15
3. Ehdotetut muutokset	8	3. Säättämisjärjestys	15
3.1. Soveltamisala	8	LAKITEKSTIT	16
3.2. Veron peruste	8	1. Arpajaisverolaki	16
3.3. Veroaste	9	2. Laki leimaverolain 10 ja 14 §:n muuttami- sesta	20
3.4. Poikkeukset veronalaisuudesta	10	3. Laki tulo- ja varallisuusverolain 79 §:n muuttamisesta	21
3.5. Veron suorittaminen, ilmoittamisvelvolli- suus ja oikaisu	11	LIITTEET	22
3.6. Suorittamatta jättämisen seuraamukset ..	11	Rinnakkaistekstit	22
3.7. Arpajaisverosta vapauttaminen	11	2. Laki leimaverolain 10 ja 14 §:n muuttamisesta	22
3.8. Muut ehdotukset	11	3. Laki tulo- ja varallisuusverolain 79 §:n muuttamisesta	23
4. Asian valmistelu	11		
5. Esityksen taloudelliset vaikutukset	12		
6. Esityksen organisatoriset vaikutukset	12		

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Lainsäädäntö

Vuonna 1971 voimaan tulleen arpajaisverolain (259/70) mukaan arpajaisveroa suoritetaan arpajaisista saadusta voitosta. Vero on luonteeltaan voitosta tuloveron sijasta perittävä vero, jonka suorittaa arpajaisten toimeenpanija. Verovelvollinen on kuitenkin voitonsaaja. Laki säädettiin vuonna 1958 asetetun verolainkomitean mietinnössä (komiteanmietintö 1961:4) tehdyn ehdotuksen mukaisena. Tarkoituksena oli vapauttaa arpajaisvoitot tuloverosta pääasiassa voittojen ilmoittamisen valvontaan liittyvien ongelmien vuoksi ja saattaa ne erityisen arpajaisveron alaisiksi. Arpajaisverolain soveltamisalaan kuuluvat voitot on vastavasti vapautettu tuloverosta. Alunperin arpajaisveron tuotosta meni 50 prosenttia valtiolle ja 50 prosenttia kunnille. Vuoden 1986 alusta lukien vero on suoritettu kokonaan valtiolle.

Arpajaisina pidetään varsinaisten arpajaislaissa tarkoitettujen luvanvaraisten arpajaisten lisäksi myös muita arpajaisiin rinnastettavia arvontoja tai menettelyjä, joissa voitto riippuu osaksi tai kokonaan sattumasta ja joihin osallistuminen ei ole maksullista. Tällaisia ovat esimerkiksi erilaiset aikakauslehdissä myynnin edistämiseksi järjestetyt arpajaiset. Verosta vapaita ovat kuitenkin voitot, joita on pidettävä kohtuullisena vastikkeena jostakin suorituksesta taikka ennakkoperintälaissa (418/59) tarkoitettuna palkkana. Tällaisista voitoista verotetaan voitonsaajaa tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) säännösten mukaisesti.

Voiton arvosta riippuen arpajaisvero on porrastetusti 20—35 prosenttia voiton arvosta. Verovapaita ovat alle 1 000 markan suuruiset tavaravoitot ja enintään 50 markan suuruiset muut voitot. Tavaravoittona ei pidetä lahjakorttia eikä arvopaperia. Tavara-arpajaisasetuksen (824/69) nojalla toimeenpannuista tavara-arpajaisista saadut alle 4 000 markan arvoiset voitot ovat myös verovapaita.

Vuonna 1982 saatettiin arpajaisverotuksen piiriin hevoskilpailujen yhteydessä toimeenpannusta vedonlyönnistä saadut voitot, jotka siihen asti olivat olleet tuloveron alaisia. Vero säädettiin 5 prosentiksi vedonlyöntiin sijoitettujen rahapanosten yhteismäärästä. Perusteen katsottiin yksittäisen voiton arvoa paremmin

soveltuvan totalisaattoritoimintaan. Samana vuonna bingo pelistä saatujen voittojen verottamisessa luovuttiin yksittäisen voiton arvon perusteella määräytyvästä verosta ja siirryttiin bingo tilaisuuksissa kuukauden aikana jaettujen voittojen yhteenlasketun arvon perusteella määräytyvään veroon. Vero on 5 prosenttia jaettujen voittojen yhteenlasketusta arvosta, johon ei lueta uuteen peliin käytettyä voittoa.

Raha-automaattien, pelien ja pelilaitteiden pitämisestä suoritetaan kuukaudelta määräytyvää leimaveroa leimaverolain 10 §:n (1555/91) säännösten mukaisesti.

1.2. Arpajaistoiminta Suomessa

Arpajaistoimintaa sääntelee arpajaislaki (491/65) ja joukko sen nojalla annettuja asetuksia. Arpajaislakia sovelletaan tavara- ja raha-arpajaisiin, vedonlyöntiin ja muuhun sellaiseen toimintaan, jossa siihen maksua vastaan osallistuville luvataan arpomisella tai muulla sattumaan perustuvalla toimituksella määrättävä voitto. Arpajaisina pidetään myös sellaisten peliautomaattien, pelien ja pelilaitteiden pitämistä, joista pelaaja voi voittona saada rahaa, tavaraa tai muun rahanarvoisen etuuden. Arpajaisia voidaan toimeenpanna ainoastaan viranomaisen luvalla varojen hankkimiseen yleishyödylliseen tarkoitukseen.

Ahvenanmaan maakunnassa arpajaistoiminta kuuluu itsehallinnon piiriin. Arpajaisista on maakunnassa säädetty maakuntalailla (landskapslag om lotterier, 10/66). Laki vastaa periaatteiltaan muualla Suomessa voimassa olevaa arpajaislakia.

Arpajais- ja rahapelitoiminnan tuotot olivat vuonna 1990 noin 6 miljardia markkaa, josta jäi ylijäämänä yleishyödyllisiin tarkoituksiin käytettäväksi noin 2,3 miljardia markkaa. Arpajaistoiminnalla on siten huomattava merkitys tällaisen toiminnan rahoittamiselle. Valtaosa rahapelitoiminnasta muodostuu kolmen valtakunnallisen pelijärjestäjän, Oy Veikkaus Ab:n, Raha-automaattiyhdistyksen ja Suomen Hippos ry:n yksinoikeudella harjoittamasta pelitoiminnasta. Arpajaisveron tuotto valtiolle oli 233 miljoonaa markkaa vuonna 1990. Raha-automaattiyhdistyksen raha-automaateista ja muis-

ta rahapeleistä suorittamien leimaverojen määrä oli noin 38 miljoonaa markkaa.

Oy Veikkaus Ab. Valtion omostamalla Oy Veikkaus Ab:llä on valtioneuvoston myöntämän toimiluvan nojalla oikeus toimeenpanna raha-arpajaisia, urheilukilpailujen tuloksiin tai numeroiden arpomisiin liittyviä veikkauksia ja ennakolta toimeenpanna hevoskilpailujen tulosten arvaamiseen liittyviä veikkauksia, valtakunnallista raviveikkausta. Vuonna 1990 yhtiön tuotot olivat 3,24 miljardia markkaa. Yhtiön ylijäämäksi arvioitu määräraha otetaan vuosittain tulo- ja menoarvioon. Se käytetään urheilun ja liikuntakasvatuksen sekä tieteen, taiteen ja nuorisokasvatustyön tukemiseen. Vuoden 1990 tuloksesta tilitettiin opetusministeriölle 1 101 miljoonaa markkaa. Valtiolle tilitetty osuus on 1970 ja 1980 -luvulla ollut keskimäärin 37—40 prosenttia arpajaistoininnan tuotoista. Arpajaisveroja yhtiö suoritti 185 miljoonaa markkaa vuonna 1990, mikä vastaa 5,7 prosenttia yhtiön tuotoista.

Suomen Hippos ry. Toimilupa vedonlyönnin toimeenpanemiseen hevoskilpailujen yhteydessä on hevosjalostus-, ravi- ja ratsastusseurojen keskusjärjestöllä Suomen Hippos ry:llä. Yhdistyksen tarkoituksena on varojen hankkiminen hevoskasvatukseen edistämiseen ja hevosurheilun tukemiseen. Vuonna 1990 yhdistyksen tuotot totalisaattoripeleistä ja ratakohtaisesta V4-pelistä olivat 933 miljoonaa markkaa. Pelitoiminnan tuotosta jaetaan valtiolle käytettäväksi hevoskasvatukseen edistämiseen ja hevosurheilun tukemiseen sekä Suomen Hippos ry:lle 16 prosenttia. Valtion osuus on yksittäisten kilpailujen kokonaisvaihdosta riippuen 2—6 prosenttia tuotosta. Loput 84 prosenttia jaetaan pelaajille voittoina. V4-pelissä valtion ja yhdistyksen osuudet ovat korkeammat. Pelaajille maksettavaan osuuteen sisältyy arpajaisvero. Valtion osuus jaetaan tulo- ja menoarvioon otettavan määrärahan kautta. Hevostalouden edistämiseen käytettävää valtionosuusjärjestelmää on tarkoitus uusia siten, että vararahat ja hevoskasvatusavustukset jakaa hevospelien luvansaaja ilman, että näitä varoja kierrätetään valtion talousarvion kautta. Vuonna 1990 Hippos ry:lle jäävä osuus oli noin 130 miljoonaa markkaa ja valtion osuus 49,8 miljoonaa markkaa. Arpajaisveroa yhdistys suoritti runsaat 46 miljoonaa markkaa.

Raha-automaattiyhdistys. Yksinoikeus pelikasinotoimintaan sekä peliautomaattien, pelien ja pelilaitteiden pitämiseen, joista voi voittoina

saada rahaa tai rahaan tai tavaraan vaihdettavia pelimerkkejä, on tarkoitusta varten perustetulla julkisoikeudellisella yhdistyksellä, Raha-automaattiyhdistyksellä. Valtion tulo- ja menoarvioon otetaan vuosittain yhdistyksen ylijäämäksi arvioitua määrää vastaava määräraha. Sen valtioneuvosto jakaa sosiaali- ja terveystieteiden esittelystä yleisen kansanterveyden, lastensuojelun, aistivallisten, invalidien ja vanhusten huollon, nuorisokasvatuksen kehittämisen, pelastuspalvelun, sosiaalisen lomatoiminnan ja raittiustyön tai päihdehuollon alalla toimiville yleishyödyllisille yhteisöille.

Yhdistyksen tuotto vuonna 1990 oli 1 563 miljoonaa markkaa, josta raha-automaattien sekä niin sanottujen kasinopelien (ruletti- ja korttipelien) osuus oli 1 463 miljoonaa markkaa. Yhdistys harjoittaa lisäksi musiikkiautomaattitoimintaa ja yksinoikeudella ajanvieteautomaattitoimintaa. Vuonna 1990 jaettiin avustuksina 921 miljoonaa markkaa, eli 60 prosenttia toiminnan tuotoista.

Vuonna 1990 yhdistys suoritti veroa raha-automaateista ja kasinopeleistä noin 38 miljoonaa markkaa, mikä vastaa 2,6 prosenttia tuotoista. Muista pelinjärjestäjistä poiketen Raha-automaattiyhdistys suorittaa veronsa laitekohteisena leimaverona.

Ålands Penningautomatförening. Ahvenanmaan maakunnassa raha-automaatti- ja kasinopelitoimintaa sekä vedonlyönnin toimeenpanoa hevoskilpailuissa harjoittaa maakuntahallituksen myöntämän yksinoikeuden nojalla Ålands Penningautomatförening. Yhdistyksen tuotot rahapeleistä olivat 38,4 miljoonaa markkaa vuonna 1990. Musiikki- ja ajanvieteautomaattien tuotto oli 6,6 miljoonaa markkaa. Peli- ja automaattitoiminnan tuotoista noin 80 prosenttia kertyi Suomen ja Ruotsin sekä Suomen ja Tallinnan välillä liikennöivillä matkustaja-aluksilla pidettävistä automaateista ja peleistä. Yhdistyksen puhdas tulo oli 16,3 miljoonaa markkaa. Yhdistys on leimaverosta annetun maakuntalain, landskapslag om stämpelskatt (73/77), nojalla vapautettu automaattien ja pelien pitämistä koskevista lupapäätöksistä määrättävästä leimaverosta.

Tavara-arpajaiset. Tavara-arpajaisia voivat toimeenpanna yleishyödylliset yhteisöt. Kokonaan verovapaita ovat voitot arpajaisista, jotka toimeenpannaan poliisipiirin päällikön luvalla taikka jotka voidaan toimeenpanna ilman lupaa. Verovapaita ovat siten sellaisista arpajaisista saadut voitot, joissa arpojen yhteenlasket-

tu myyntihinta on enintään 20 000 markkaa ja jotka toimeenpannaan yhden poliisipiirin alueella. Lääninhallituksen luvalla toimeenpannuista arpajaisista, joista saadut 4 000 markkaa suurimmat voitot ovat veronalaisia, kertyi vuonna 1990 toimeenpanijoille tuottoa 26 miljoonaa markkaa, josta luvansaajille jäi käytettäväksi vajaat 10 miljoonaa markkaa. Arpajaisveroa tuollaisista arpajaisista suoritettiin runsaat 300 000 markkaa. Vero vastaa alle 1,5 prosenttia lääninhallituksen luvalla toimeenpantujen tavara-arpajaisten tuotosta. Kaikkien vuonna 1990 järjestettyjen tavara-arpajaisten tuoton voidaan arvioida olleen yhteensä 40—50 miljoonaa markkaa.

Bingopeli. Lupa bingotoimintaa varten voidaan myöntää yleishyödyllisille yhteisöille. Bingo on etenkin urheiluseurojen suosima varainhankintamuoto. Bingoharjoittajia toimi vuonna 1990 runsaat 340, joista päivittäin toimivia bingohalleja oli noin 120. Toiminnan kokonaistuotto vuonna 1990 oli 365 miljoonaa markkaa ja ylijäämä 36,3 miljoonaa markkaa. Arpajaisveroa bingoharjoittajat suorittivat 9,15 miljoonaa markkaa, eli 2,5 prosenttia toiminnan tuotosta.

Raha-automaattiyhdistyksen yksinoikeudetta pitää raha-automaatteja on säädetty poikkeuksia eräistä peliautomaateista ja pelilaitteista annetussa asetuksessa (351/70). Yksinoikeuteen eivät kuulu asetuksen 2 §:ssä tarkoitettujen ennen 1 päivää kesäkuuta 1970 hankitut tavaravoittoa antavat automaattit, joita on vielä käytössä runsaat kaksisataa. Yksinoikeuden ulkopuolelle jäävät myös asetuksen 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen käsin pyöritettävien onnenpyörät ja tiivolissa tai ampumatellassa olevat pelilaitteet. Arpajaisina on pidettävä myös luvan hankkimisesta eräiden huvitusten järjestämiseen ja peliautomaattien pitämiseen annetun asetuksen (400/37) 2 §:ssä tarkoitettuja onnen- ja taitavuuspelejä, joissa voitto perustuu sattumaan. Mainituista peleistä ja automaateista voi saada vain tavaravoittoa ja korkeimman voiton arvoksi on sisäasiainministeriön päätöksellä rajoitettu enintään 100 markkaa. Voitot ovat siten arpajaisverosta vapaita.

Arpajaisverolakia sovelletaan edellä selostettujen arpajaisten lisäksi myös muista julkisesti järjestetyistä arvunnoista, arvaamisista, vedonlyönneistä tai niihin verrattavista menettelyistä saatuihin voittoihin. Arpajaisverolain soveltamisen edellytyksenä on arvannon tai muun menettelyn julkisuus ja palkinnon saamisen

riippuvuus osittain tai kokonaan sattumasta. Arpajaisverolain alaisia ovat esimerkiksi erilaisissa arvaus- ja muissa kilpailuissa saadut voitot, joita järjestetään sanoma- ja aikakauslehdissä, messuilla, näyttelyissä, huvitilaisuuksissa, radiossa tai televisiossa.

Uudenmaan lääninverovirastolle on viime vuosina suoritettu arpajaisveroa keskimäärin 3 miljoonaa markkaa vuodessa tällaisista arpajaisista. Verokertymän tähän ryhmään kuuluvista arpajaisista voidaan arvioida olevan koko maassa noin 6 miljoonaa markkaa vuodessa.

Palkinto-obligaatioiden liikkeeseen laskemisesta on arpajaislain mukaan voimassa, mitä obligaatiolainoista on säädetty. Obligaatio- ja debentuurilainoista sekä muista joukkovelkakirjalainoista annetulla lailla (553/69) on kielletty laskemasta liikkeelle joukkovelkakirjoja, joiden osalta koron lisäksi maksetaan arpomisen perusteella vain osalle velkakirjojen haltijoista erityistä hyvitystä. Viimeksi mainittu laki ei koske valtion liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjalainoja. Lain voimassa ollessa valtio ei kuitenkaan ole laskenut liikkeeseen palkinto-obligaatioita.

1.3. Arpajaisverotus Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa

Ruotsi. Ruotsin arpajaisverotuksessa sovelletaan kolmea eri verotusmuotoa riippuen arpajaismuodosta. Yleislaki on *lag om skatt på lotterivinster*. Vero on pääsääntöisesti 30 prosenttia voiton arvosta, johon vero sisältyy. Verovelvollinen on arpajaisten toimeenpanija. Tavaravoitot ovat lain mukaan verovapaita, samoin alle 100 kruunun määräiset rahavoitot. Yleishyödyllisten yhteisöjen järjestämien arpajaisten palkinnot eivät myöskään ole veronalaisia. Lain soveltamisalaan kuuluvat ennen muuta AB Tipstjänstin harjoittama veikkaustoiminta sekä Svenska Penninglotteriet AB:n harjoittama raha-arpajaistoiminta. Yhtiöt ovat valtion omistamia ja niiden ylijäämä menee valtiolle. Yhtiöt ovat tuloverotuksessa verovapaita muusta tulosta kuin kiinteistöstä saamastaan tulosta. Lakia sovelletaan lisäksi pankkien ja säästökassojen toimeenpanemiin arpajaisiin. Näissä arpajaisissa vero on 40 prosenttia voiton arvosta. Arpajaisvoitot on pitkälti vapautettu arpajaisverosta. Mainittujen arpajaisten lisäksi lakia sovelletaan vain arpajaislaissa tarkoitettuihin, aikakausjulkaisuissa tai radiossa

järjestettäviin kilpailuihin. Vuonna 1990 niitä järjesti yksi kustannusalan yritys.

Hevoskilpailujen yhteydessä harjoitetun vedonlyönnin verotuksesta on erikseen säädetty laissa *lag om totalisatorskatt*. Vedonlyöntiä maassa harjoittaa Ab Trav och Galopp -niminen osakeyhtiö, jonka ylijäämä menee hevosurheilulle. Verovelvollinen on vedonlyönnin harjoittaja. Veron määrä on 11 prosenttia pelipanosista 3,5 miljardiin kruunuun asti ja sen ylimenevältä osalta 8 prosenttia.

Ruletti-, kortti- ja noppapelejä sekä bingo-peliä koskee *lag om skatt på spel*. Verovelvollinen on luvansaaaja. Ruletti-, kortti- ja noppapelissä vero on 6 000 kruunua kuukaudessa pelipöytää kohden, jos pelipäiviä on viikossa vähintään kolme, ja 2 000 kruunua, jos pelipäiviä on vähemmän. Jos lupa käsittää oikeuden pitää useampia pelipöytiä, veron määrää korotetaan 3 000 kruunulla sekä vielä 1 000 kruunulla pelipöytää kohden. Bingopelissä vero on 3 prosenttia pelipanosten ja pääsymaksujen tai muiden pelimaksua vastaavien maksujen määrästä. Jos palkintona on pelkästään tavarapalkintoja, toiminta on kuitenkin verovapaata.

Ruotsin hallitus on antanut esityksen arpajaisverolainsäädännön muuttamiseksi (1991/92:1). Päätavoitteena hankkeessa on ollut luoda verojärjestelmä, joka olisi Svenska Penninglotteriet AB:n, AB Tipstjänstin ja AB Trav och Galoppin välisen kilpailun sekä eri pelimuotojen kannalta neutraali. Esityksessä ehdotetaan korvattavaksi *lag om totalisatorsskatt* sekä *lag om skatt på lotterivinster* kahdella uudella lailla. Uuden yleisen arpajaisverolain, *lag om lotteriskatt*, mukaan vero olisi 35 prosenttia pelipanosten ja pelaajille maksettujen voittojen erotuksesta. Lakia sovellettaisiin myös AB Trav och Galoppin pelitoimintaan. Lain soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät nykyisen arpajaisverolain alaiset pankkien ja säästökassojen järjestämät arpajaiset sekä aikakausjulkaisuissa tai radiossa järjestettävät arpajaiset. Viimeksi mainittuja arpajaisia verotettaisiin pääosin nykyiseen tapaan ehdotetun uuden lain, *lag om skatt på vinstsparande m.m.*, nojalla. Vero olisi 30 prosenttia voiton arvosta, johon luettaisiin veron osuus.

Vaikka *lag om lotteriskatt* olisi periaatteessa yleislaki, sen nojalla verotettaisiin vain mainittujen kolmen valtakunnallisen peliyhtiön arpajaisia.

Norja. Veikkaustoimintaa Norjassa harjoittaa Norsk Tipping A/S -niminen osakeyhtiö.

Yhtiön osakkeita voi omistaa valtio ja hallituksen hyväksymät urheilujärjestöt. Veikkausvoitot ovat verovapaita.

Totalisaattoritoimintaa raviradoilla harjoittavat maatalousministeriön hyväksymät raviyhdistykset. Lisäksi Norsk Jockeyklubbilla on oikeus harjoittaa totalisaattoritoimintaa laukakilpailuissa. Toiminnan ylijäämästä, kokonaistuotto vähennettynä jaetuilla voitoilla, maksetaan kaikista pelimuodoista 1,5 prosentin vero muun osuuden jäädessä hevosurheilulle.

Raha-arpajaistoimintaa — Det norske Penninglotteri — harjoittaa erityinen komitea. Toiminta on verovapaata.

Tanska. Laajinta raha-arpajaistoimintaa, Klasselotteri, Tanskassa harjoittaa veromministeriön alainen direktoraatti. Toiminnan ylijäämä menee valtiolle. Voitot ovat verovapaita, mutta arpojen myyntihintaan sisältyy leimaverro. Muista raha-arpajaisista, Varulotteriet ja Landsbrugslotteriet, joita toimeenpanee kaksi erillistä organisaatiota, veron määrä on 15 prosenttia voitosta 200 kruunun ylittävältä osalta.

Veikkaustoimintaa maassa harjoittaa Dansk Tipstjeneste A/S -niminen pääosin valtion omistama osakeyhtiö. Veikkausvoitosta suoritetaan arpajaisveroa 15 prosenttia 200 kruunun ylittävältä osalta.

Totalisaattoripelin liikevaihdosta suoritetaan veroa pelistä riippuen 1, 10 tai 15 prosenttia. Totalisaattorivoitot ovat saajan tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Pelikasinotoiminnasta ja sen verotuksesta on kesäkuussa 1990 annettu uudet lait. Pelikasinotoiminta on luvanvaraista, mutta toiminnan harjoittaminen ei ole rajoitettu varojen hankkimiseen yleishyödyllisiin tarkoituksiin, vaan toimintaa voidaan harjoittaa tavanomaisena liiketoimintana. Pelikasinotoiminnasta suoritetaan erityistä veroa, jonka suuruus on 65 prosenttia toiminnan ylijäämästä. Lisäksi kasinotoiminnasta saadut tulot ovat elinkeinotulona veronalaista tuloa. Kasinopeleistä saadut voitot ovat saajan tuloverotuksessa verovapaita.

Tanskassa verotetaan Suomen tapaan myös muunlaisista julkisista maksuttomista arpajaisista saaduista voitoista. Veron määrä on 15 prosenttia 200 kruunun ylittävistä rahavoitoista ja 17,5 prosenttia muista voitoista. Voitot ovat tuloverotuksessa verovapaita.

2. Arpajais- ja pelitoiminnan verotuksen uudistamisen tarve

Nykyinen arpajaisverolaki perustuu vuonna 1958 asetetun verolakikomitean mietintöön. Laki on sekä periaatteiltaan että teknisesti vanhentunut.

Veron peruste. Alunperin arpajaisvero määräytyi kaikkien arpajaisverolain alaisten arpajaisten osalta yksittäisen voiton määrän perusteella ja vero oli luonteeltaan tuloveron korvaava vero. Totalisaattoritoiminnan ja bingo-toiminnan verottamisesta lakiin tehtyjen muutosten jälkeen arpajais- ja raha-automaattitoiminnan verotuksessa sovelletaan neljää eri perustetta. Yksittäisen voiton arvoa sovelletaan veron perusteena enää vain runsaaseen puoleen arpajais- ja pelitoiminnasta.

Pääasiallinen veron peruste, yksittäisen voiton arvo, on siihen liittyvien voittojen määrää ja laatua koskevien verovapaussäännösten sekä veron porrastuksen johdosta vaikeaselkoinen, veron laskennan ja suorittamisen kannalta vaivalloinen ja johtaa tulkintatilanteisiin erityisesti voittojen arvostamisessa. Veron porrastus haittaa veikkauspelitoiminnan kehittämistä.

Verovelvollisuus. Vaikka verovelvollinen on muodollisesti voitonsaaja, veron suorittaa arpajaisten toimeenpanija, joka myös on yksin vastuussa veron suorittamisesta. Voitot suoritetaan voittajille sellaisenaan veron perimisestä erillään, eikä voiton saajalla useinkaan ole edes käsitystä voittonsa veronalaisuudesta tai veron määrästä. Voittojen suoritustavasta johtuen ei arpajaisveron myöskään mielletä korvaavan tuloveroa. Voiton saajan pitäminen muodollisesti verovelvollisen asemassa ei ole enää tarkoituksenmukaista.

Soveltamisala. Raha-automaattiyhdistyksen leimaverorasitus on kokonaan riippumaton yhdistyksen pelitoiminnan tuotoista. Muiden arpajaistoiminnan harjoittajien arpajaisverorasitus on joko välittömästi tai välillisesti yhteydessä toiminnan tuottojen määrään. Totalisaattoritoiminnassa verorasitus riippuu suoraan liikevaihdon määrästä. Muissa arpajaismuodoissa verorasitus riippuu voittojen arvosta ja määrästä, jotka ovat olennaisesti yhteydessä pelaajien pelihaluun ja siten toiminnan tuottoihin.

Raha-automaateista saadut voitot olivat ennen vuotta 1982 enintään 50 markan suuruisia, eli verovapaan rahavoiton määrää alhaisemat. Vuodesta 1982 ruletti- ja korttipelien

voittojen enimmäismäärät ovat olleet yli 50 markkaa. Vuonna 1985 korotettiin myös raha-automaattien suurimman sallitun voiton arvo 100 markkaan. Tulkinnanvaraista on ollut, ovatko 50 markkaa suuremmat voitot arpajaisverolain alaisia voittoja. Koska laitteiden antamat yksittäiset voitot eivät rekisteröidy ja koska arpajaisverolaista lisäksi puuttuvat arviomaksuunpanoa koskevat säännökset, ei voittoja ole voitu verottaa. Yhdistyksen suorittaman leimaveron määrä oli vielä 1980-luvun puoliväliin asti keskimäärin yli 5 prosenttia tuotoista. Vuoteen 1990 mennessä leimaverorasitus on laskenut noin puoleen aiemmasta. Kehitys johtuu laitekohtaisen tuoton rahanarvon alenemista selvästi voimakkaammasta kasvusta.

Laitekohtaisen tuoton kasvuun on vaikuttanut suurimpien voittojen korottamisen lisäksi automaattien kehittyminen ja 1980-luvun lopun poikkeuksellisen voimakas korkeasuhdanne, jolloin kotitalouksien käytettävissä olevat varat lisääntyivät. Yhdistys otti 1980-luvun puolivälissä käyttöön atk-tekniikkaan pohjautuvia kehittyneitä automaatteja, joissa myös suurimmat mahdolliset voitot ovat 100 markkaa. Pelien tuotto on perinteisiä pajatsopelejä huomattavasti korkeampi. Vuonna 1986 mekaanisten pajatsopelien osuus raha-automaateista oli 30 prosenttia. Vuonna 1990 osuus oli enää 12,3 prosenttia. Mekaanisten pajatsopelien tuotto oli kyseisenä vuonna vain 2,2 prosenttia kokonaistuotosta. Raha-automaattien tuotot ovat vuodesta 1985 kasvaneet 643 miljoonasta markasta 1 362 miljoonaan markkaan vuonna 1990, vaikka samana aikana automaattien lukumäärä on kasvanut vain 11 225 laitteesta 12 400:aan. Laitteista menevän leimaveron määriä on 1970- ja 1980-luvuilla korotettu vain rahanarvon alenemista vastaavasti.

Koska Raha-automaattiyhdistyksen verotus määräytyy leimaverolain perusteella, on yhdistyksen verorasitus alentunut nykyiseen tasoon. Koska on perusteltua, että arpajaisverorasitus jakautuu tasapuolisesti eri toimeenpanijoiden kesken, tulisi raha-automaattitoiminta saattaa arpajaisverotuksen alaiseksi.

Raha-automaattiyhdistyksen verotuksen uudistamiseen antaa erityisen syyn *pelikasinotoiminnan* alkaminen. Lait arpajaislain ja rikoslain muuttamisesta (518/91 ja 519/91) tulivat voimaan 1 päivänä toukokuuta 1991. Muutoksilla mahdollistettiin ruletti-, kortti- ja raha-automaattipelien ja muiden niihin verrattavien niin

sanottujen kasinopelien pitäminen nykyistä korkeammin panoksin erityisissä pelikasinoissa. Toiminta on aloitettu vuoden 1991 joulukuussa. Yhdenmukaisuusnäkökohdat huomioon ottaen olisi tarkoituksenmukaista, että myös Raha-automaattiyhdistyksen pelit kuuluisivat arpajaisverolain soveltamisalaa.

Antaessaan eduskunnalle esityksen pelikasinotoimintaa koskevaksi lainsäädännöksi (hall.es. 275/1990 vp.) hallitus ilmoitti, että eduskunnalle on tarkoitus antaa Raha-automaattiyhdistyksen pelitoiminnan verotuskohtelua koskeva ehdotus arpajaisverolain muuttamista koskevan esityksen yhteydessä.

Suorittamatta jättämisen seuraamukset. Arpajaisverolain säännökset veron määrääjässä suorittamatta jättämisestä ovat muihin veron määräämistä ja maksuunpanoa koskeviin lakeihin verrattuna puutteelliset. Laista puuttuvat arviomaksuunpanoa ja veronkorotusta koskevat säännökset, mikä on vaikeuttanut arpajaisverotuksen tehokasta valvontaa. Lisäksi veronlisäyksen laskentatapa poikkeaa muiden verolakien vastaavista säännöksistä.

Voimassa olevaan järjestelmään sisältyy myös *arpajaisveron suorittamiseen, veron oikaisuun ja palauttamiseen, palautuskorkoon, kirjanpidon tarkastukseen, salassapitoon, huojenusmenettelyyn sekä muutoksenhakuun* liittyviä, lähinnä teknisiä, lain vanhentumisesta johtuvia puutteellisuuksia.

3. Ehdotetut muutokset

3.1. Soveltamisala

Aineellinen soveltamisala. Esityksen keskeisenä periaatteellisena muutoksena nykyiseen arpajaisverojärjestelmään olisi siirtyminen *voiton* verottamisesta *arpajais toiminnan verottamiseen*. Arpajaisvero olisi muutoksen jälkeen tuloveron korvaavan veron sijasta erityinen välillinen vero, ja verovelvollinen olisi voitonsaajan sijasta arpajaisven toimeenpanija. Lakia sovellettaisiin kaikkiin niihin arpajaisiin, joista saadut voitot nykyisen lain mukaan ovat arpajaisveron alaisia. Lisäksi lakia sovellettaisiin raha-automaatti- ja kasinopelisiin.

Alueellinen soveltamisala. Arpajaisverolain soveltaminen vain Suomessa toimeenpantuihin arpajaisiin edellyttäisi, että esimerkiksi laivoissa olevien automaattien osalta voitaisiin selvittää, mikä osa niiden tuotoista on kertynyt aluksen

ollessa Suomen aluevesillä. Tämä ei ole käytännössä mahdollista. Myös muiden aluksilla toimeenpantavien arpajaisven osalta saattaa syntyä epätietoisuutta, milloin arpajaiset on järjestetty Suomessa. Kun arpojen myyntiä on suunniteltu järjestettäväksi myös kansainvälisillä lennoilla olevissa matkustajakoneissa, esityksessä ehdotetaan, että lakia sovellettaisiin suomalaisella vesi- ja ilma-aluksella toimeenpantuihin arpajaisiin ja peleihin silloinkin, kun alus on Suomen alueen ulkopuolella.

3.2. Veron peruste

Arpajaisverojärjestelmän selkeys ja ymmärrettävyys riippuu olennaisesti veron perusteesta. Veron perusteen tulisi olla yksiselitteinen, veron määrän verovelvollisen helposti laskettavissa, suoritusten vaivattomasti selvitettävissä ja todettavissa. Järjestelmän tulisi myös mahdollistaa veron suoritus kuukausittain ja soveltua atk-pohjaiseen veron kannonvalvontaan. Arpajaisveroasteen tulisi olla toimeenpanijoiden kesken nykyistä yhdenmukaisempi ja edunsaajat huomioon ottaen samalla melko alhainen.

Tavoiteltavana olisi pidettävä nykyisten neljän eri veroperusteen vähentämistä yhteen tai enintään kahteen. Etenkin Oy Veikkaus Ab, Suomen Hippos ry ja Raha-automaattiyhdistys tulisi saattaa samanlaisen verokohtelun piiriin. Erilainen veroperuste saattaa ajan myötä johtaa pelinjärjestäjien epätasa-arvoiseen verokohteluun.

Esityksessä ehdotetaan siirryttäväksi yksinökeudella arpajaisia toimeenpanevien verovelvollisten osalta toiminnan *tuottoon* perustuvaan verotukseen. Tuotto merkitsisi Oy Veikkaus Ab:n ja Suomen Hippos ry:n kohdalla arvontaan, veikkaukseen ja vedonlyöntiin sijoitettujen rahapanosten yhteismäärää, kun raha-automaatti- ja kasinopeleissä tuottona olisi pidettävä kirjanpidollisestikin tuottona käsiteltävää automaatteihin sijoitettujen rahapanosten ja jaettujen voittojen erotusta, eli bruttotuottoa. Tuottoon perustuva arpajaisvero on katsottu Oy Veikkaus Ab:ssä, Suomen Hippos ry:ssä ja Raha-automaattiyhdistyksessä parhaiten soveltuvaksi arpajaisverotuksen perusteeksi.

Tuotto veron perusteena ei soveltuisi palkinto-obligaatioiden arvannon verottamiseen. Arvopaperimarkkinalainsäädännön tarkistamista valmistelemaan oikeusministeriössä vuonna

1990 asetettu arvopaperimarkkinatoimikunta on muun muassa ehdottanut (komiteamietintö 1991:48), että arpajaislakiin otettaisiin säännös, jolla kielletäisiin palkinto-obligaatioiden liikkeeseen laskeminen. Kielto koskisi myös valtion liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja, ja se on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 1993 alusta lukien. Koska ennen tuota ajankohtaa ei palkinto-obligaatioita laskettane liikkeeseen, ei niitä koskeva erityissäännös ole tarpeen.

Myös tavara-arpajaisia ehdotetaan verotettavaksi tuoton perusteella. Nykyisin vain noin kolmanneksessa lääninhallituksen luvalla toimeenpannuista tavara-arpajaisista on veronalaisia yli 4 000 markan suuruisia voittoja. Siirtyminen tuoton perusteella määräytyvään veroon merkitsisi verorasituksen tasaista jakautumista toimeenpanijoiden kesken.

Bingopeliä ehdotetaan verotettavaksi voimassa olevan järjestelmän mukaisesti jaettujen voittojen yhteenlasketun arvon perusteella. Voittojen yhteenlaskettua arvoa on pidetty käytännöllisenä ja bingotoimintaan soveltuvana perusteena eikä toiminnan harjoittajien tai verohallinnon taholla ole nykyisin veron perusteeseen liittyviä kehittämistarpeita.

Muita arpajaisiin rinnastettavia menettelyjä ehdotetaan verotettavaksi myös voittojen yhteenlasketun arvon perusteella. Näistä arpajaisista ei yleensä ole järjestäjälleen välitöntä tuloa, eivätkä muut perusteet sen vuoksi niihin sovellu.

3.3. Veroaste

Arpajaisvero ei saisi rajoittaa arpajaisten toimeenpanijoiden varainkeruuta yleishyödyllisiin tarkoituksiin. Toimeenpanijoita ei tulisi perusteettomasti asettaa eriarvoiseen asemaan. Keskinäisellä kilpailulla ei veroasteen valinnassa ole olennaista merkitystä veroasteen alhaisuuden ja toiminnan harjoittajien pelien eriytymisen vuoksi.

Vuonna 1990 veron osuus prosentteina liikevaihdosta oli Oy Veikkaus Ab:llä 5,7, Raha-automaattiyhdistyksellä 0,4, Suomen Hippos ry:llä 5, Bingotoiminnassa 2,5 ja tavara-arpajaisissa 1,3.

Verorasituksen vertaaminen suhteessa liikevaihtoon on totalisaattoritoiminnan ja raha-automaattitoiminnan kohdalla niiden korkean voitonjakosuhteen takia epäedullista. Voittoina

jaettava osuus voidaan arpajaistoiminnassa nähdä eräänlaisena välttämättömänä läpikulueränä, jota ei ole verorasituksen vertailussa otettava lukuun. Erilainen voitonjakosuhte voidaan paremmin ottaa huomioon vertaamalla verojen määrää bruttotuottoon. Arpajaistoiminnan tarkoitus huomioon ottaen voidaan silmällä pitää myös verojen suhdetta edunsaajille jaettavissa olevaan ylijäämään. Valtion tulo- ja menoarviossa vuodelle 1992 on valtion osuudeksi veikkauksen ja raha-arpajaisten voitovaroista arvioitu 1 379 miljoonaa markkaa, Raha-automaattiyhdistyksen ylijäämäksi 1 095 miljoonaa markkaa ja valtion osuudeksi vedonlyönnistä hevoskilpailuissa saadusta tulosta 51 miljoonaa markkaa.

Oy Veikkaus Ab:lla veron osuus prosentteina bruttotuotosta oli 9,6 ja ylijäämästä ennen veroa 13,1. Raha-automaattiyhdistyksellä vastaavat osuudet olivat 2,6 ja 4, Suomen Hippos ry:llä 20,6 ja 27,7, bingotoiminnassa 5 ja 20,1 sekä tavara-arpajaisissa 2,3 ja 3,5.

Vedonlyönti hevoskilpailuissa. Totalisaattoritoiminnassa vaikuttaa pelaajan voittomahdollisuuksiin muita rahapelejä enemmän pelaajan asiantuntemus. Pelaajat ovat yleensä hyvin selvillä voittosuhteista ja sijoitusten kannattavuudesta sekä myös arpajaisveron vaikutuksesta pelaamisen kannattavuuteen. Toiminnan on myös muualla todettu edellyttävän korkeata voitonjakoprosenttia. Nykyinen 5 prosentin veroaste on ollut voimassa vuodesta 1982 lähtien ja tilanteeseen on sopeuduttu. Nykyisen veron perusteen säilyessä ennallaan syitä veroasteenkaan tarkistamiseen ei ole. Hevoskilpailujen yhteydessä toimeenpannusta vedonlyönnistä vero ehdotetaan säilytettäväksi nykyisenä 5 prosenttina tuotoista.

Oy Veikkaus Ab:n pelitoiminta. Yhtiön nykyisin suorittama arpajaisvero on 5,7 prosenttia toiminnan tuotoista. Suomen Hippos ry:n veroastetta korkeampaa veroastetta voidaan perustella huomattavasti alhaisemmalla keskimääräisellä voitonjakosuhteella, jolloin edunsaajien käytettävissä oleva osuus on suhteellisesti korkeampi. Yhtiön veroasteen korottaminenkaan ei olisi perusteltua, koska yhtiön suorittamien verojen osuus koko arpajaistoiminnan verokertymästä on 65 prosenttia samalla, kun yhtiön osuus toiminnan tuotoista on 53 prosenttia. Arpajaisveroaste yhtiön eri peleistä vaihtelee 3:sta 12 prosenttiin. Oy Veikkaus Ab:n veroasteeksi ehdotetaan 5 prosenttia arpajaisten tuotosta.

Raha-automaatti- ja kasinopelitoiminta. Raha-automaattiyhdistyksen pelitoiminnan suotuisan kehityksen vuoksi on yhdistyksen leimaverorasitus 1980-luvun jälkipuoliskolla laskeutunut yli viidestä prosentista nykyiseen 2,6 prosenttiin. Arpajaisverotuksen kehittämisen edellytyksenä kuitenkin on, että raha-automaatti- ja kasinopelitoiminnan verotus ei poikkea muiden yksinoikeudella pelitoimintaa järjestävien yhteisöjen verotuksesta. Siirtymävaiheessa, jolloin verotusmuoto yhdenmukaistuu ja yhdistyksen verotuksessa siirryttäisiin leimaverotuksesta uuden arpajaisverolain säännösten mukaan toimitettavaan pelitoiminnan verottamiseen, olisi kuitenkin tarkoituksenmukaista yhdenmukaistaa veroastetta vain pelikasinossa pelattavien pelien osalta, koska toiminnan alottus ajoittuu lähelle uuden arpajaisverolain voimaantuloa. Pelikasinopelien veroasteeksi ehdotetaan 5 prosenttia, muiden raha-automaattien ja pelien veroasteena olisi sen sijaan 3 prosenttia tuotosta, jolloin muutoksilla ei olisi olennaista vaikutusta yhdistyksen tai sen edunsaajien taloudelliseen asemaan.

Tavoitteena on, että yksinoikeudella harjoitettavan pelitoiminnan veroaste myöhemmin yhdenmukaistetaan.

Bingopeli. Bingotoiminnan verotus ehdotetaan säilytettäväksi nykyisellään.

Tavara-arpajaiset. Tavara-arpajaiset ovat tähän asti olleet arpajaisverotuksessa voittojen laajan verovapauden johdosta muita edullisemmassa asemassa. Vuonna 1990 lääninhallituksen luvalla toimeenpannuista tavara-arpajaisista vero oli 1,3 prosenttia arpajaisien tuotosta. Tavara-arpajaisien veroasteeksi ehdotetaan 1,5 prosenttia arpajaisien tuotosta.

Muut arpajaisiin rinnastettavat menettelyt. Koska ehdotuksen mukaan verovelvollinen ei enää olisi voitonosaaja, ei arpajaisveron porrastamiselle voiton määrän mukaan olisi perustetta. Koska muita kuin edellä tarkoitettuja arpajaisia ei toimeenpanna varojen keräämiseen yleishyödylliseen tarkoitukseen, ehdotetaan arpajaisiin rinnastettavien menettelyjen veroasteeksi 30 prosenttia jaettujen voittojen yhteenlasketusta arvosta.

3.4. Poikkeukset veronalaisuudesta

Vähäiset arpajaiset. Kun vero määräytyisi arpajaisien tuoton taikka voittojen yhteismäärän perusteella, ei yksittäisten voittojen arvolla,

laadulla eikä myöskään arvan myymättä jäämisellä olisi vaikutusta veronalaisuuteen. Veron periminen arpajaisista, joista verokertymä on vähäinen verrattuna suorittamisen valvonnasta verohallinnolle aiheutuviin kustannuksiin, ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista. Sen vuoksi esityksessä ehdotetaan, että veroa ei olisi suoritettava, jos kalenterikuukaudelta suoritettava veromäärä olisi vähemmän kuin 300 markkaa.

Verosta vapaita olisivat siten yksittäiset tavara-arpajaiset, joiden tuotto on vähemmän kuin 20 000 markkaa sekä arpajaisiin rinnastettavat menettelyt, joissa jaettujen voittojen yhteenlaskettu arvo on alle 1 000 markkaa. Lisäksi verovapaita olisivat sellaiset satunnaisesti järjestetyt bingotilaisuudet, joissa jaettujen voittojen yhteenlaskettu arvo olisi alle 6 000 markkaa.

Tavara-arpajaisista jäisivät verovapaiksi nykyisinkin kokonaan verovapaat tavara-arpajaiset. Lisäksi verovapaus laajenisi koskemaan myös niitä tavara-arpajaisia, joissa myynnissä olevien arpojen yhteenlaskettu myyntihinta on yli 20 000 markkaa, mutta joista kertynyt tuotto on kuitenkin alle 20 000 markkaa.

Muiden menettelyjen verovapaus laajenisi koskemaan kaikkia yli 50 markan arvoisia voittoja arpajaisissa, joissa jaettujen voittojen yhteenlaskettu arvo on alle 1 000 markkaa.

Tavaravoittoja antavat automaattit ja pelit. Myös tavaravoittoja antavat automaattit, pelilaitteet ja pelit ehdotetaan vapautettavaksi arpajaisverosta. Tällaisia ovat eräistä peliautomaateista ja pelilaitteista annettussa asetuksessa tarkoitettut, ennen 1 päivää kesäkuuta 1970 hankitut tavaravoittoja antavat automaattit, käsin pyörítettävät onnenpyörät ja tivolisissa tai ampumateltassa olevat pelilaitteet sekä niin sanotut onnen- ja taitavuuspelit, joissa voitto perustuu sattumaan. Näistä peleistä tai laitteista saatavat voitot ovat nykyisin arpajaisverosta vapaita. Edellä tarkoitettuja laitteita ja pelejä voidaan pitää poliisiviranomaisen luvalla. Lupapäätöksen yhteydessä niistä peritään kuukausileimavero leimaverolain säännösten mukaisesti.

Kansainvälisellä sopimuksella verosta vapautetut arpajaiset. Arpajaisverotuksen osalta on Suomen verottamisoikeutta rajoitettu Suomen ja Ruotsin vuonna 1979 tekemällä automaattipeliä Suomen ja Ruotsin välillä säännöllisessä linjaliikenteessä olevilla matkustaja-aluksilla

koskevalla sopimuksella (SopS 59/79). Sopimuksen 4 artiklan mukaan ”kumpikin osapuoli sitoutuu olemaan perimättä veroa tai maksua automaattipelistä, jota harjoitetaan tämän sopimuksen mukaisesti sen merialueella aluksella, jota ei ole rekisteröity sopimuspuolen alueella”. Lakiin ehdotetaan otettavaksi verovapaussäännös arpajaisista, joiden osalta kansainvälisellä sopimuksella on vastavuoroisesti luovuttu verottamisoikeudesta.

3.5. Veron suorittaminen, ilmoittamisvelvollisuus ja oikaisu

Veron suorittamisen yksinkertaistamiseksi esityksessä ehdotetaan, että vero suoritettaisiin kuukauden ajanjaksolta.

Säännönmukaisista arpajaisverotilityksistä, joista nykyisin säädetään arpajaisveroasetuksessa (908/78), ehdotetaan luovuttavaksi. Veron perusteen muuttuessa selkeämmäksi ei selvityksiä yksittäisten voittojen arvosta enää tarvittaisi. Tarvitavat tiedot voitaisiin antaa arpajaisveron suorittamisen yhteydessä arpajaisveron tilillepanokortilla. Lääninveroviraston pyynnöstä olisi verovelvollisen kuitenkin annettava erikseen tilitys.

Lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös verovelvollisen oikeudesta oma-aloitteisesti vähentää liikaa suoritettu vero myöhempien suoritus-ten yhteydessä.

3.6. Suorittamatta jättämisen seuraamukset

Nykyisessä arpajaisverolaissa ei ole säännöksiä veron korotuksesta eikä arviomaksuunpanosta. Yleensä verolait antavat mahdollisuuden veron korottamiseen silloin, kun vero on jätetty suorittamatta tai on suoritettu myöhässä, samoin kuin veron maksuunpanemiseen arvioimalla, jos maksuvelvollinen on jättänyt veron suorittamatta eikä kehotuksesta huolimatta ole antanut veronkantoviranomaiselle maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja.

Nykyisen lain mukaan veronlisäys maksuunpannaan jokaiselta kalenterikuukaudelta sen kuukauden päätyemisestä lukien, jona vero olisi pitänyt maksaa. Muiden verolakien mukaan veronlisäys lasketaan maksukuukauden alusta lukien, jolloin suorituksen vähäinenkin myöhästyminen seuraamuksitta estyy.

Koska mainitut puutteellisuudet nykyisin es-

tävät tehokkaan veronkannon, ehdotetaan laikiin otettavaksi asianomaiset säännökset.

3.7. Arpajaisverosta vapauttaminen

Voimassa olevan lain mukaan vain maksuunpannusta arpajaisverosta voidaan myöntää vapautus. Ehdotuksen mukaan myös oma-aloitteisesti suoritettua arpajaisverosta voitaisiin myöntää huojenus.

3.8. Muut ehdotukset

Lisäksi ehdotetaan lähinnä teknisluonteisia muutoksia muun ohessa kirjanpidon tarkastukseen, maksuunpanon oikaisuun, arpajaisveron palauttamiseen, muutoksenhakuun, palautuskorkoon sekä salassapitoon.

4. Asian valmistelu

Valtiovarainministeriö asetti 31 päivänä tammi-kuuta 1991 työryhmän, jonka tehtävänä oli tehdä ehdotus arpajaisverolainsäädännön uudistamiseksi. Toimeksiannon mukaan työryhmän tuli ehdotuksessaan ottaa huomioon nykyisen arpajaisverolain soveltamisalan määrittelyyn ja veron suorittamatta jättämisen seuraamuksiin liittyvät puutteellisuudet sekä arpajais- ja pelitoiminnan kehittymisestä johtuvat muut muutostarpeet erityisesti verovelvollisuuden, veron perusteen ja tason sekä ulkomaisten pelijärjestäjien aseman osalta. Ehdotuksessa oli otettava huomioon, että arpajaisveron tuoton määrä ei saa oleellisesti nykyisestä muuttua.

Arpajaisverotyöryhmän 30 päivänä syyskuuta 1991 päivätyssä muistiossa (Valtiovarainministeriön työryhmämuistioita 1991:20) ehdotettiin nykyinen arpajaisverolaki sekä eräät leima-
verolain säännökset korvattaviksi uudella arpajaisverolailla. Työryhmässä olivat pelitoiminnan harjoittajista edustettuina Oy Veikkaus Ab ja Raha-automaattiyhdistys. Lisäksi työryhmässä olivat kuultavina Suomen Hippos ry sekä Suomen Bingojärjestöjen Keskusliitto ry. Työryhmän muistiosta hankittiin lausunnot 19 viranomaiselta ja järjestöltä. Esitys perustuu arpajaisverotyöryhmän ehdotuksiin ja lausuntokierroksen yhteydessä esille tulleisiin näkökohtiin.

5. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Raha-automaattiyhdistyksen rahapeleistä suoritettava vero lisääntyy vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna noin 8 miljoonalla markalla eli 20 prosentilla siirryttäessä leimaverotuksesta arpajaisverotukseen. Koko pelitoimintaa koskeva veroasteen korottaminen viiteen prosenttiin tuotosta merkitsisi veroasteen nousua lähes kaksinkertaiseksi vuoden 1990 tasosta. Raha-automaattien ja kasinopelien verotuksen perusteena käytettävän tuoton erilaisen määrittelyn vuoksi näiden pelien verotus jäisi edelleenkin muiden valtakunnallisten arpajais toiminnan harjoittajien verotusta selvästi lievemmäksi.

Oy Veikkaus Ab:n veroasteen alentamisen vaikutuksesta yhtiön pelien vaihto lisääntynee, minkä johdosta ehdotus ei alenna yhtiön arpajaisveron tuottoa. Lisääntyvän myynnin vaikutuksesta myös yhtiön valtiolle suorittama ylijäämä kasvaa.

Muutoksen vaikutuksesta Ålands Penningautomatförening suorittaisi arpajaisveroa vuoden 1990 tilanteen mukaan noin miljoona markkaa, jolloin yhdistyksen ylijäämä alenisi noin 6 prosentilla.

Ehdotettujen muutosten johdosta arpajais- ja pelitoiminnasta valtiolle kertyvän veron tuotto pysyisi nykyisellä tasolla.

6. Esityksen organisatoriset vaikutukset

Siirtyminen nykyistä selkeämpään veron perusteeseen ja yksinkertaisempaan veron suoritustapaan vähentää jossain määrin sekä verohallinnon että arpajaisien toimeenpanijoiden työmäärää.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Arpajaisverolaki

1 §. *Soveltamisala.* Lakia sovellettaisiin Suomessa toimeenpantaviin arpajaisiin. Lakia sovellettaisiin myös arpajaisiin, jotka toimeenpannaan suomalaisella vesi- ja ilma-aluksella, silloinkin kun alus on Suomen alueen ulkopuolella.

2 §. *Määritelmät.* Pykälän 1 momentissa määriteltäisiin arpajaisien käsite. Lakia sovellettaisiin periaatteessa kaikkiin niihin arpajaisiin, joista saadut voitot nykyisen arpajaisverolain 1 §:n mukaan ovat arpajaisveron alaisia. Lisäksi lakia sovellettaisiin nimenomaisesti myös peliautomaattien, pelilaitteiden ja pelien pitämiseen, joista voi saada voittona rahaa tai rahan tai tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä. Selkeyden vuoksi momentin 1 kohdassa lueteltaisiin erikseen kaikki arpajaislaissa tarkoitetut yksinoikeudella tai viranomaisen luvalla toimeenpantavat arpajaiset.

Pykälän 1 momentin 2 kohdassa määriteltäisiin arpajaisiksi myös muut arvonnat ja niihin rinnastettavat menettelyt joista voi voittona saada rahaa tai rahanarvoisen etuuden. Kysees-

sä on yleissäännös voimassa olevan arpajaisverolain 1 §:n 2 momentin tapaan. Veronalaisina arpajaisina ei 2 kohdan mukaan pidettäisi menettelyä, josta saatua etuutta on pidettävä kohtuullisena vastikkeena jostakin suorituksesta tai ennakoperintälaissa tarkoitettuna palkkana. Ne eivät ole käsitteellisesti arpajaisia, ja niistä saadut voitot on myös voimassa olevan arpajaisverolain 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetty arpajaisverosta vapaiksi. Tällaiset voitot olisivat nykyiseen tapaan voitonsaajan veronalaista tuloa.

Pykälän 2 momentissa määriteltäisiin *arpajaisien tuotto*, jonka perusteella vero lain 4 §:n mukaan pääsääntöisesti määräytyisi. Tuottona pidettäisiin kaikkien arpajaisiin osallistumiseksi tehtyjen suoritusten yhteismäärää. Säännöksessä on tällaisina suorituksina lueteltu myydyistä arvoista kertynyt kokonaistulo ja arvontaan, veikkaukseen sekä vedonlyöntiin sijoitettujen rahapanosten yhteismäärä. Peliautomaattien, pelien ja pelilaitteiden tuottona pidettäisiin kuitenkin rahapanosten yhteismäärän ja pelaajille jaettujen voittojen erotusta. Säännöksellä tarkoitetaan Raha-automaattiyhdistyksen ja Ålands Penningautomatföreningin automaattia kasinopelitoimintaa. Suorituksia, jotka eivät

oikeuta arpajaisiin osallistumiseen, ei luettaisi veron perusteena olevaan tuottoon.

Pykälän 3 momentissa määriteltäisiin voiton arvo. Voiton arvoa pidettäisiin nykyiseen tapaan voiton määrää tai hyödykkeen hankintahintaa. Jos perustetta ei voida soveltaa, voiton arvo olisi todennäköinen luovutushinta, esimerkiksi silloin, kun arpajaisten toimeenpanija on saanut tavara- tai muun voiton käypää hintaa selvästi alemmasta hinnasta siihen liittyvän mainosarvon vuoksi.

3 §. *Verovelvollisuus.* Verovelvollinen olisi yksinomaan arpajaisten toimeenpanija. Kun vero määräytyisi tuoton tai jaettujen voittojen yhteismäärän perusteella, ei voiton saajaa voida enää muodollisesti pitää verovelvollisena.

Jos toimeenpanijoita on useita, olisi kukin erikseen vastuussa veron kokonaismäärästä.

4 §. *Veron peruste ja verokanta.* Yksinoikeudella toimeenpantavista arpajaisista vero olisi 5 prosenttia 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua arpajaisten tuotosta. Muualla kuin pelikasinossa pidettävistä peliautomaateista, pelilaitteista ja peleistä vero olisi 3 prosenttia tuotosta.

Yksinoikeudella toimeenpantavilla arpajaisilla lainkohdassa tarkoitetaan arpajaislain 3 §:ssä tarkoitettuja erilaisia arpajaisia, joihin kuhunkin sanotun pykälän 4 momentin mukaan saadaan myöntää samaksi ajaksi vain yksi lupa. Yksinoikeus lainkohdassa tarkoitettujen arpajaisten toimeenpanemiseen on tällä hetkellä myönnetty Oy Veikkaus Ab:lle, Suomen Hippos ry:lle ja Raha-automaattiyhdistykselle. Ålands Penningautomatföreningin yksinoikeus perustuu maakuntalakiin.

Tavara-arpajaisista vero olisi 1,5 prosenttia arpajaisten tuotosta. Tavara-arpajaisilla tarkoitetaan tavara-arpajaisasetuksessa ja Ahvenanmaan maakunnassa voimassa olevassa maakuntalaisissa, landskapslag om lotterier, tarkoitettuja tavara-arpajaisia.

Bingopelistä vero olisi 5 prosenttia jaettujen voittojen yhteenlasketusta arvosta, johon ei luettaisi uuteen peliin käytettyä voittoa.

Muissa arpajaisissa arpajaisvero olisi 30 prosenttia voittojen yhteenlasketusta arvosta. Säännöstä sovellettaisiin ehdotetun 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin, joista suurimman osan muodostavat erilaiset mainos- ja myynninedistämistarkoituksessa toimeenpannut arpajaiset. Myös arpajaislain mukaisia luvanvaraisia arpajaisia toimeenpane-

vien yhteisöjen olisi siten suoritettava 30 prosenttia voittojen yhteenlasketusta arvosta tähän ryhmään kuuluvista arpajaisista.

5 §. *Veron laskeminen.* Vero laskettaisiin määrästä, johon vero ei sisälly.

Vero suoritettaisiin, maksuunpantaisiin ja palautettaisiin täysin markoin.

6 §. *Poikkeukset veronalaisuudesta.* Veroa ei olisi suoritettava, jos verovelvollisen kalenterikuukaudelta 8 §:n mukaisesti suoritettava määrä olisi alle 300 markkaa. Jos verovelvollinen toimeenpanelee useita erillisiä arpajaisia, joista vero yhteensä on vähintään 300 markkaa, vero olisi suoritettava, vaikka yksittäisistä arpajaisista kalenterikuukaudelta suoritettava vero olisikin alle 300 markkaa ja vaikka arpajaiset olisivat eri laatuista.

Pykälän 2 kohdassa säädettäisiin verosta vapaiksi automaattit, pelit ja pelilaitteet, joista ei voi saada voittoa rahaa tai rahan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä. Säännöksessä tarkoitetaan eräistä peliautomaateista ja pelilaitteista annettun asetuksen 2 §:ssä tarkoitettuja ennen 1 päivää kesäkuuta 1970 hankittuja tavaravoittoja antavia automaatteja ja saman asetuksen 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja käsin pyöritettäviä onnenpyöriä sekä tivolisissa ja ampumateltassa olevia laitteita. Arpajaisverosta vapaita olisivat myös luvan hankkimisesta eräiden huvitusten järjestämiseen ja peliautomaattien pitämiseen annetun asetuksen 2 §:ssä tarkoitettujen onnen- ja taitavuuspelit. Jos voitto tuollaisesta pelistä ei perustu ehdotetussa 2 §:ssä tarkoitettulla tavalla sattumaan, olisi se kuitenkin voitonsaajan veronalaista tuloa tuloja varallisuusverolain säännösten mukaisesti. Verovapaus koskisi myös Raha-automaattiyhdistyksen ja Ålands Penningautomatföreningin mahdollisia tavaravoittoautomaatteja.

Pykälän 3 kohdassa säädettäisiin verosta vapaiksi arpajaiset, joiden verottamisoikeudesta Suomi on kansainvälisellä sopimuksella vastavuoeroisesti luopunut.

7 §. *Veroviranomaiset.* Pykälä sisältäisi yleiset säännökset verohallituksen ja lääninveroviraston tehtävistä. Nykyisin säännökset sisältyvät arpajaisveroasetukseen.

8 §. *Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus.* Vero suoritettaisiin kalenterikuukaudelta. Kalenterikuukauden arpajaisvero suoritettaisiin viimeistään tätä kuukautta toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä tai,

jos kyseessä on pyhäpäivä tai lauantai, ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Yksinoikeudella toimeenpannuista arpajaisista vero suoritettaisiin kalenterikuukauden aikana kirjanpitoon kirjattavista tuotoista ja bingoelästä kalenterikuukauden aikana toimeenpannuissa bingoilaisuuksissa jaetuista voitoista viimeistään kyseistä kuukautta toiseksi seuraavan kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä.

Tavara-arpajaisista vero suoritettaisiin viimeistään toiseksi seuraavan kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä sen kuukauden jälkeen, jonka aikana arpajaisten toimeenpanoaikea on päättynyt.

Muista arpajaisiin rinnastettavista menettelyistä vero suoritettaisiin viimeistään toiseksi seuraavan kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä sen kuukauden jälkeen, jonka aikana voitto on ollut perittävänä.

Lääninverovirastolle olisi vaadittaessa annettava erillinen arpajaisverotilitys. Verohallitus määräisi ilmoittamisvelvollisuuden sisällöstä ja laajuudesta.

9 §. *Veron oikaisu.* Pykälässä säädettäisiin oma-aloitteisesti liikaa suoritettua arpajaisveron palauttamisesta ja itseoikaisusta. Palautushakemukselle voimassa olevan lain 5 §:n 3 momentissa asetettu lyhyt yhden vuoden määräaika voittojen perimisajan päättymisestä ehdotetaan pidennettäväksi viiteen vuoteen sen vuoden päättymisestä, jolta veroa on suoritettu liikaa.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös itseoikaisusta. Verovelvollinen voisi vähentää liikaa suorittamansa määrän neljältä lähinnä seuraavalta kalenterikuukaudelta suoritettavasta verosta. Oikaisumahdollisuus rajoitettaisiin koskemaan yksinoikeudella arpajaisia toimeenpanevia verovelvollisia.

10 §. *Veron maksuunpano.* Veronlisäyksen laskentatapa ehdotetaan muutettavaksi siten, että veronlisäystä olisi suoritettava jokaiselta kalenterikuukaudelta sen kuukauden alusta lukien, jona vero olisi tullut suorittaa.

11 §. *Arviomaksuunpano.* Pykälässä säädettäisiin arviomaksuunpanosta, jota koskevat säännöt puuttuvat voimassa olevasta laista. Maksuunpano toimitettaisiin arvioimalla, jos arpajaisveron suorittaminen on laiminlyöty tai veroa on suoritettu liian vähän eikä verovelvollinen ole antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja.

12 §. *Maksuunpanon oikaisu.* Lääninveroviraston olisi oikaistava päätöstä, jos veroa on

maksuunpantu liikaa. Verovelvollisen vahingoksi maksuunpanoa voitaisiin oikaista, jos siinä on tapahtunut laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys.

13 §. *Veronkorotus.* Maksuunpanon yhteydessä voitaisiin veronlisäyksen lisäksi määrätä veroa korotettavaksi.

14 §. *Veronkantolain säännösten soveltaminen.* Veronkannossa, perimisessä ja palauttamisessa sovellettaisiin nykyiseen tapaan toissijaisesti veronkantolain säännöksiä.

15 §. *Ennakkotietomenettely.* Voimassa olevan lain mukaan ennakkotieto voidaan antaa tiettyjä yksittäisiä arpajaisia varten. Kun veroa ei enää pääsääntöisesti suoritettaisi arpajaiskohtaisesti, ehdotetaan ennakkotietomenettelyä koskeva säännös laadittavaksi siten, että ennakkotieto voidaan antaa seuraavan kalenterivuoden loppuun.

16 §. *Muutoksenhaku.* Vain arpajaisten toimeenpanijalla ja veronsaajan asiamiehillä olisi oikeus hakea muutosta arpajaisveroa koskevaan päätökseen. Voitonsaajalla ei olisi muutoksenhakuoikeutta. Lääninveroviraston päätökseen haettaisiin muutosta nykyiseen tapaan valittamalla lääninoikeuteen ja edelleen korkeimpaan hallinto-oikeuteen muutoksenhausta hallintoasioissa annetun lain (154/50) mukaisesti. Tarkastusasiamiehen valitusajan alkaminen ehdotetaan laskettavaksi päätöksen tiedoksisaannista verovelvollisen valitusajan mukaisesti. Verotusasiamiehen valitusajan alkaminen luettaisiin edelleen päätöksen tekemisestä.

Pykälään ehdotetaan otettavaksi useisiin muihin verolakeihin sisältyvä perustevalitusta koskeva kielto.

17 §. *Palautettavalle määrälle suoritettava korko.* Muutoksenhaun tai maksuunpanon oikaisun perusteella palautettavalle määrälle maksettaisiin korkoa. Korkoa ei sen sijaan maksettaisi, jos veroa palautetaan sen johdosta, että verovelvollinen on oma-aloitteisesti suorittanut liikaa veroa.

18 §. *Verosta vapauttaminen ja veron suorittamisen lykkäys.* Sekä maksuunpannusta että oma-aloitteisesti suoritettua arpajaisverosta voitaisiin erityisistä syistä myöntää vapautus. Jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa asian käsittelisi verohallitus, muussa tapauksessa valtiovarainministeriö.

19 §. *Verovelvollisen kirjanpito.* Arpajaisveron valvonnassa ja verotarkastusten kannalta on tarpeen määrätä lailla arpajaisverovelvollisen

velvollisuudesta järjestää kirjanpitoa niin että veron laskemiseen tarvittavat tiedot saadaan selville.

20 §. *Salassapitovelvollisuus.* Salassapitovelvollisuuteen sovellettaisiin liikevaihtoverolain 129 ja 130 §:n salassapitoa koskevia säännöksiä.

Tietoja olisi kuitenkin voitava antaa mainituissa lainkohdissa tarkoitettujen viranomaisien lisäksi myös arpajaislupia myöntäville viranomaisille, jotka lupapäättöksiä tehdessään saattavat tarvita tietoja suoritetuista arpajaisveroista. Tietojenanto-oikeutta koskeva säännös sisältyisi pykälän 2 momenttiin.

21 §. *Rangaistussäännökset.* Pykälässä säädettäisiin arpajaisveron lainvastaista välttämistä koskevista seuraamuksista voimassa olevan lain mukaisesti.

Lakiin ehdotetaan otettavaksi myös salassapitovelvollisuuden rikkomista koskevat seuraamukset.

22 §. *Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus.* Pykälässä säädettäisiin verovelvollisen yleisestä tiedonantovelvollisuudesta ja kirjanpidon tarkastuksesta.

23 §. *Viranomaisten tiedonantovelvollisuus.* Arpajaislupia myöntävien viranomaisten tulisi nykyiseen tapaan ilmoittaa antamistaan luvista lääninverovirastolle.

24 §. *Tarkemmat säännökset.* Tarkempia säännöksiä lain täytäntöönpanosta annettaisiin tarvittaessa asetuksella.

25 §. *Voimaantulo ja soveltaminen.* Voimassa olevaa lakia sovellettaisiin voittoon, joka on arvottu ennen lain voimaantuloa tai suoritetaan ennen lain voimaantuloa aloitetun arvonnin tai muun menettelyn perusteella. Voimassa olevaa lakia sovellettaisiin myös sellaisten palkinto-obligaatioiden arvonnasta saatuihin voittoihin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen lain voimaantuloa ja joita mahdollisesti vielä on lunastamatta.

1.2. Leimaverolaki

10 § ja 14 §. Leimaverolain voimassa ollessa 14 §:ssä tarkoitettu raha-automaattien käytettävänä pitämisestä annettavasta ilmoituksesta ei olisi enää tarpeen suorittaa leimaveroa. Leimaverolain 10 §:n päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa koskevan nimikkeen 6 kohdan a alakohtaa sovellettaisiin edelleen peliautomaatteihin ja peleihin, joista

voi saada voittona tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä.

1.3. Tulo- ja varallisuusverolaki

79 §. Voitot sellaisista arpajaisista, joita tarkoitetaan arpajaisverolain 2 §:ssä, eivät olisi saajan tuloverotuksessa veronalaista tuloa. Tuloverovapaus koskisi myös voittoja sellaisista arpajaisista, joista arpajaisien toimeenpanijan ei ole suoritettava arpajaisveroa arpajaisverolain 6 §:n veronalaisuutta koskevien poikkeussäännösten nojalla. Voiton saajan veronalaista tuloa olisi edelleenkin voitto, jota voidaan pitää kohtuullisena vastikkeena jostakin suorituksesta tai ennakkoperintälaissa tarkoitettuna palkkana.

2. Voimaantulo ja soveltaminen

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan niin pian kuin eduskunta on ne hyväksynyt ja ne on vahvistettu.

Voimassa olevaa arpajaisverolakia sovellettaisiin voittoon, joka on arvottu ennen lain voimaantuloa tai suoritetaan ennen lain voimaantuloa aloitetun arvonnin tai muun menettelyn perusteella tai joka suoritetaan ennen lain voimaantuloa liikkeelle lasketusta obligaatiolainasta.

Muutettua tulo- ja varallisuusverolain 79 §:n verovapaussäännöstä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa. Kun arpajaisverolaki ehdotetaan tulevaksi voimaan jo vuoden 1992 aikana, sovellettaisiin voimassa olevaa tulo- ja varallisuusverolain 79 §:ää kuitenkin niihin voittoihin, joista edellä esitetyn mukaisesti on suoritettava veroa voimassa olevan arpajaisverolain mukaan.

3. Säättämisjärjestys

Koska ehdotetussa arpajaisverolaissa on eräiltä osin kysymys lisäystä verosta, lakiehdotus olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaisessa yhtä vuotta pidemmältä ajalta kannettavaa veroa koskevassa säättämisjärjestyksessä. Leimaverolain ja tulo- ja varalli-

suusverolain muuttamista koskevat lakiehdotukset olisi käsiteltävä siinä järjestyksessä kuin valtiopäiväjärjestyksen 66 §:ssä säädetään.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Arpajaisverolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Arpajaisveroa suoritetaan valtiolle Suomessa toimeenpannuista arpajaisista sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Suomessa toimeenpannuiksi katsotaan myös arpajaiset, jotka toimeenpannaan suomalaisella vesi- tai ilma-aluksella, myös aluksen ollessa Suomen alueen ulkopuolella.

2 §

Määritelmät

Arpajaisilla tarkoitetaan:

1) arpajaislainsäädännössä tarkoitettuja tavara- ja raha-arpajaisia, bingopeliä, veikkausta ja vedonlyöntiä sekä sellaisten peliautomaattien, pelien ja pelilaitteiden pitämistä, joista voi voittona saada rahaa, tavaraa taikka rahaan tai tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä;

2) muuta kuin arpajaislainsäädännössä tarkoitettua julkisesti järjestettyä arvontaa, arvaamista, vedonlyöntiä tai niihin rinnastettavaa, sattumasta osaksi tai kokonaan riippuvaa menettelyä, jossa voi voittaa rahaa tai rahanarvoisen etuuden, jota ei ole pidettävä kohtuullisena vastikkeena jostakin suorituksesta tai ennakkoperintälaissa (418/59) tarkoitettuna palkkana.

Arpajaisten tuotolla tarkoitetaan arpojen myynnistä kertynyttä kokonaistuloa ja arvontaan, veikkaukseen sekä vedonlyöntiin osallistumiseksi suoritettujen rahapanosten yhteismäärää. Peliautomaattien, pelien ja pelilaitteiden tuotolla tarkoitetaan rahapanosten yhteismäärän ja pelaajille maksettujen voittojen erotusta.

Voiton arvo on voiton määrä taikka esineen tai hyödykkeen hankintahinta. Jos mainittua perustetta ei voida saannon vastikkeettomuuden vuoksi tai muusta syystä soveltaa, voiton

arvona pidetään voiton todennäköistä luovutushintaa.

3 §

Verovelvollisuus

Verovelvollinen on arpajaisten toimeenpanija. Jos toimeenpanijoita on useita, on kukin vastuussa veron koko määrästä.

4 §

Veron peruste ja verokanta

Yksinoikeudella toimeenpantavista arpajaisista arpajaisvero on 5 prosenttia arpajaisten tuotosta. Edellä 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen peliautomaattien, pelien ja pelilaitteiden pitämisestä muualla kuin arpajaislainsäädännössä tarkoitettussa pelikasinossa arpajaisvero on kuitenkin 3 prosenttia tuotosta.

Tavara-arpajaisista vero on 1,5 prosenttia arpajaisten tuotosta.

Bingopelistä vero on 5 prosenttia jaettujen voittojen yhteenlasketusta arvosta, johon ei lueta uuteen peliin oikeuttavia voittoja.

Muista arpajaisista vero on 30 prosenttia jaettujen voittojen yhteenlasketusta arvosta.

5 §

Veron laskeminen

Vero lasketaan määrästä, johon vero ei sisälly.

Vero suoritetaan, maksuunpannaan ja palautetaan täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Sama koskee veronkorotusta ja palautettavalle määrälle suoritettavaa korkoa.

6 §

Poikkeukset veronalaisuudesta

Veroa ei ole suoritettava:

1) jos kalenterikuukaudelta 8 §:n mukaisesti suoritettavan arpajaisveron määrä on vähemmän kuin 300 markkaa;

2) sellaisten peliautomaattien, pelien ja peli-

laitteiden pitämisestä, joista ei voi saada voittoa rahaa tai rahaan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä;

3) arpajaisista, joiden osalta kansainvälisellä sopimuksella on vastavuoroisesti luovuttu verottamisoikeudesta.

7 §

Veroviranomaiset

Verohallituksen tehtävänä on arpajaisverotuksen yleinen valvonta.

Lääninveroviraston tehtävänä on arpajaisveron määrääminen, veron suorittamisen ja maksamisen valvonta sekä ennakkotiedon antaminen ja veronkanto.

Verovelvollisia koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella verovelvollisen verotuslaissa (482/58) tarkoitettu kotikunta on. Jos verovelvollisella ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninverovirasto käsittelee asian.

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on suoritettava arpajaisvero verohallituksen vahvistamaa tilillepöytäkirjaa käyttäen ja samalla ilmoitettava verohallituksen määräämät tiedot sen läänin lääninverovirastolle, jonka toimialueella verovelvollisen kotikunta on.

Kalenterikuukauden arpajaisvero on suoritettava viimeistään tätä kuukautta toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Jos mainittu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, veron saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Kalenterikuukaudeksi, jolta vero suoritetaan, katsotaan kuukausi:

1) jolle tuotot on kirjanpitoa koskevien säännösten mukaan kirjattava;

2) jonka aikana tavara-arpajaisien toimeenpanoaika on päättynyt;

3) jonka aikana bingoilaisuus on toimeenpantu;

4) jonka aikana 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa arpajaisissa jaettava voitto on ollut perittävä.

Lääninveroviraston pyynnöstä verovelvollisen on annettava erillinen tilitys, jossa on ilmoitettava verohallituksen määräämät tiedot.

9 §

Veron oikaisu

Verovelvollisella on oikeus hakemuksesta saada takaisin liikaa tai aiheettomasti suoritettu vero. Hakemus on tehtävä lääninverovirastolle viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jolta veroa on suoritettu liikaa.

Yksinoikeudella arpajaisia toimeenpaneva verovelvollinen saa vähentää kalenterikuukaudelta liikaa suorittamansa veron viimeistään neljänneltä lähinnä seuraavalta kalenterikuukaudelta suoritettavasta verosta.

10 §

Veron maksuunpano

Jos arpajaisveroa ei ole suoritettu määrääjässä, lääninveroviraston on määrättävä verovelvollisen maksettavaksi suorittamatta oleva vero sekä sille veronlisäystä yksi markka kultakin täydeltä sadalta markalta jokaiselta kalenterikuukaudelta sen kuukauden alusta lukien, jona vero olisi tullut suorittaa, verolle määrättävää eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun. Jos arpajaisvero on suoritettu säädetyn määräajan jälkeen, veronlisäys määrätään sen kuukauden loppuun, jona vero on suoritettu.

Maksuunpano toimitetaan viimeistään viidennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka kuluessa vero olisi ollut suoritettava.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt arpajaisveron määrääjässä suorittamisen tai on suorittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehoituksesta huolimatta ole antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, lääninveroviraston on toimitettava 10 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

Arviota toimitettaessa on otettava huomioon verovelvollisen toiminnan laatu ja laajuus, suoritettujen arpajaisveron määrä sekä verovelvollisen aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset. Lisäksi on verrattava verovelvollisen toimintaa muiden samanlaatuissa olosuhteissa toimivien toimeenpanijoiden toimintaan.

Ennen arviomaksuunpanoa on verovelvolliselle varattava tilaisuus selvityksen esittämiseen.

12 §

Maksuunpanon oikaisu

Jos maksuunpanossa on tapahtunut lasku-
virhe tai muu siihen verrattava erehdys tai jos
maksuunpano muutoin todetaan kokonaan tai
osittain aiheettomaksi, lääninveroviraston on
oikaistava maksuunpano.

Maksuunpanon oikaisu voidaan tehdä vero-
velvollisen vahingoksi kahden vuoden kuluessa
sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona
maksuunpano on tapahtunut, ja verovelvollisen
hyväksi viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan
kalenterivuoden alusta, jona vero on maksuun-
pantu.

13 §

Veronkorotus

Jos verovelvollinen on osaksi tai kokonaan
jättänyt arpajaisveron säädettyssä ajassa suorit-
tamatta, eikä laiminlyöntiä ole pidettävä vähäi-
senä, on hänet maksuunpanon yhteydessä mää-
rättävä suorittamaan laiminlyödyille arpajaisve-
ron määrälle korotusta enintään 30 prosenttia.

Jos verovelvollinen on tahallaan tai törkeästä
huolimattomuudesta antanut puutteellisen,
erehdyttävän tai väärän tiedon tai asiakirjan ja
menettely on omiaan aiheuttamaan sen, että
verovelvollinen vapautuu arpajaisveron suorit-
tamisesta, on laiminlyödyn arpajaisveron mää-
rää korotettava vähintään 20 ja enintään 50
prosentilla.

Jos 2 momentissa tarkoitettua verovelvollis-
en menettelyä ottaen huomioon sillä saavutet-
tavissa ollut hyöty ja asiaan muutoin vaikutta-
vat olosuhteet on pidettävä törkeänä, on lai-
minlyödyn arpajaisveron määrää korotettava
vähintään 30 ja enintään 100 prosentilla.

Korotukselle ei peritä veronlisäystä.

14 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Arpajaisveron kannossa, perimisessä ja pa-
lauttamisessa noudatetaan veronkantolain
(611/78) säännöksiä, ellei tässä laissa tai sen
nojalla toisin säädetä.

15 §

Ennakkotietomenettely

Lääninverovirasto voi antaa hakemuksesta
arpajaisten toimeenpanijalle ennakkotiedon

velvollisuudesta suorittaa veroa tämän lain
mukaan.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä
kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja esi-
tettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuiten-
kin enintään ennakkotiedon antamista seuraav-
van kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saa-
nutta ennakkotietoa on ennakkotiedon saajan
vaatimuksesta sitovana noudatettava siltä ajal-
ta, jolle se on annettu.

Ennakkotietohakemus ja ennakkotietoa kos-
keva valitus on käsiteltävä kiireellisinä.

16 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen ja valtion puolesta verotus-
asiamies saavat hakea muutosta lääninverovi-
raston tämän lain nojalla tekemään päätökseen
lääninoikeudelta noudattaen, mitä muutoksen-
hausta hallintoasioissa annetussa laissa
(154/50) säädetään.

Lääninoikeuden päätökseen tyytymätön saa
valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valti-
on puolesta on valitusoikeus tarkastusasiemie-
hellä.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedok-
sisaannista. Verotusasiamiehen valitusaika lue-
taan kuitenkin päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päät-
tänyt olla antamatta ennakkotietoa, ei saa
hakea muutosta valittamalla.

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovel-
leta verojen ja maksujen perimisestä ulosotto-
toimin annetun lain (367/61) perustevalitusta
koskevia säännöksiä.

17 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos arpajaisveroa palautetaan maksuunpa-
non oikaisun tai muutoksenhakumenettelyn
johdosta, palautettavalle verolle maksetaan ve-
ronkantoasetuksessa (903/78) säädetty korko
veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

18 §

Verosta vapauttaminen ja veron suorittamisen lykkäys

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä
hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää
osittaisen tai täydellisen vapautuksen arpajais-

verosta, veronkorotuksesta, veronlisäyksestä, viivästyskorosta ja jäämämaksusta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

Verohallitus ratkaisee I momentissa tarkoitettujen hakemuksien, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Lääninverovirasto voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi niin ikään ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

19 §

Verovelvollisen kirjanpito

Arpajaisverovelvollisen on järjestettävä kirjanpitonsa sellaiseksi tai muutoin pidettävä sellaista kirjaa, että siitä luotettavasti saadaan selville arpajaisveron määräytymisen kannalta merkitykselliset seikat.

20 §

Salassapitovelvollisuus

Tämän lain mukaan käsiteltävien asioiden ja asiakirjojen salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä liikevaihtoverolain (559/91) 129 ja 130 §:ssä säädetään.

Viranomaisilla, jotka myöntävät lupia arpajaisien toimeenpanemiseen, on kuitenkin oikeus saada lääninverovirastolta arpajaisia ja niistä suoritettuja arpajaisveroja koskevia tietoja.

21 §

Rangaistussäännökset

Rangaistus arpajaisveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

Rangaistus virkamiehen ja julkisyhteisön

työntekijän salassapitovelvollisuuden rikkomisesta säädetään rikoslain 40 luvun 5 §:ssä.

Jos muu kuin 2 momentissa tarkoitettu henkilö luvottomasti ilmaisee, mitä hän 20 §:n nojalla on velvollinen pitämään salassa, hänet on tuomittava *arpajaisverolaissa säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

22 §

Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus

Arpajaisien toimeenpanijan on lääninveroviraston tai verohallituksen asianomaisen virkamiehen kehotuksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitonsa ja muut asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen arpajaisverotusta tai verotarkastusta toimittaessa taikka hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

23 §

Viranomaisten tiedonantovelvollisuus

Viranomaisen, joka myöntää luvan arpajaisien toimeenpanemiseen, on ilmoitettava antamastaan luvasta 7 §:n 3 momentissa tarkoitetulle lääninverovirastolle.

24 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

25 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1992.

Tällä lailla kumotaan 10 päivänä huhtikuuta 1970 annettu arpajaisverolaki (259/70) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Viimeksi mainittua lakia sovelletaan kuitenkin voittoon, joka on arvottu ennen tämän lain voimaantuloa tai suoritetaan ennen tämän lain voimaantuloa aloitetun arvonnin tai muun menettelyn perusteella tai joka suoritetaan ennen tämän lain voimaantuloa liikkeelle lasketusta obligaatiolainasta.

2.

Laki**leimaverolain 10 ja 14 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 10 §:n *Päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa* koskevan nimikkeen 6 kohdan a alakohta ja 14 §:n *Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitusta* koskeva nimike,

sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n *Päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa* koskevan nimikkeen 6 kohdan a alakohta 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1555/91) ja 14 §:n *Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitusta* koskeva nimike 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (851/80), seuraavasti:

10 §

Seuraavat toimituskirjat tai viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan merkityt lupatodistukset, mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, on 6 ja 8 §:ssä säädetyn leiman sijasta varustettava leimalla seuraavin määrin:

Päätös, pöytäkirjanote tai muu toimituskirja, jolla myönnetään lupa tai oikeus:

6) yleisiin huvituksiin:

a) huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan peliautomaatin tai muun sellaisen laitteen pitämiseen, jonka käytämisestä voi saada voittona tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä;

14 §

Jäljempänä mainituista asiakirjoista ja ilmoituksista, mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, peritään leimavero seuraavin määrin:

Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitus ajanvieteautomaatin käyttöönotosta, 10 §:n päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa koskevan nimikkeen 6 kohdan mukaan.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1992.

3.

Laki**tulo- ja varallisuusverolain 79 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 79 § seuraavasti:

79 §

Veronalaista tuloa ei ole arpajaisverolain (/) 2 §:ssä tarkoitetuista arpajaisista saatu voitto. Veronalaista tuloa on kuitenkin voitto, jota voidaan pitää kohtuullisena vastikkeena jostakin suorituksesta tai jota on pidettävä ennakkoperintälaissa tarkoitettuna palkkana.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1992.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa. Voittoihin, joista on suoritettava veroa 10 päivänä huhtikuuta 1970 annetun arpajaisverolain (259/70) mukaan, sovelletaan kuitenkin tulo- ja varallisuusverolain 79 §:ää sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1240/88).

Helsingissä 6 päivänä maaliskuuta 1992

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Iiro Viinanen*

2.

Laki**leimaverolain 10 ja 14 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 10 §:n *Päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa* koskevan nimikkeen 6 kohdan a alakohta ja 14 §:n *Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitusta* koskeva nimike,

sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n *Päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa* koskevan nimikkeen 6 kohdan a alakohta 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1555/91) ja 14 §:n *Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitusta* koskeva nimike 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (851/80), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

Seuraavat toimituskirjat tai viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan merkityt lupatodistukset, mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, on 6 ja 8 §:ssä säädetyn leiman sijasta varustettava leimalla seuraavin määrin:

Päätös, pöytäkirjanote tai muu toimituskirja, jolla myönnetään lupa tai oikeus:

6) yleisiin huvituksiin:

a) huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan raha-automaatin tai muun sellaisen laitteen pitämiseen, jonka käytämisestä voi saada voittona *rahaa taikka rahaan tai* tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä;

6) yleisiin huvituksiin:

a) huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan *peliautomaatin* tai muun sellaisen laitteen pitämiseen, jonka käytämisestä voi saada voittona tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä;

14 §

Jäljempänä mainituista asiakirjoista ja ilmoituksista, mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, peritään leimavero seuraavin määrin:

Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitus raha- tai ajanvieteautomaatin käyttöönotosta, 10 §:n päätöstä koskevan nimikkeen 5 kohdan mukaan.

Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitus ajanvieteautomaatin käyttöönotosta, 10 §:n päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa koskevan nimikkeen 6 kohdan mukaan.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 1992.

3.

Laki**tulo- ja varallisuusverolain 79 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 79 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

79 §

Veronalaista tuloa ei ole Suomessa järjestetyissä arpajaisissa tai palkinto-obligaatioiden arvonnassa saatu voitto eikä voitto, joka on saatu kotimaisen urheilu- tai eläinkilpailujen yhteydessä asianomaisella luvalla toimeenpannuissa vedonlyönneissä. Veronalaista tuloa ei myöskään ole muu voitto, joka on saatu palkintona tai muulla nimellä Suomessa julki-
 sestisesti järjestetyn arvонnan, arvaamisen, vedonlyönnin tai muun niihin verrattavan sattumasta osaksi tai kokonaan riippuvan menettelyn perusteella. Veronalaista tuloa on kuitenkin voitto, jota voidaan pitää kohtuullisena vastikkeena jostakin suorituksesta tai jota on pidettävä ennakkoperintälaissa tarkoitettuna palkkana.

Ehdotus

79 §

Veronalaista tuloa ei ole arpajaisverolain (/) 2 §:ssä tarkoitetuista arpajaisista saatu voitto. Veronalaista tuloa on kuitenkin voitto, jota voidaan pitää kohtuullisena vastikkeena jostakin suorituksesta tai jota on pidettävä ennakkoperintälaissa tarkoitettuna palkkana.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
 kuuta 1992.*

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa. Voittoihin, joista on suoritettava veroa 10 päivänä huhtikuuta 1970 annetun arpajaisverolain (259/70) mukaan, sovelletaan kuitenkin tulo- ja varallisuusverolain 79 §:ää sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1240/88).

